

Biodiversitet: Skab plads til naturen i hverdagen!

Den store forskel sker, når naturforvaltere, landskabsarkitekter og landets politikere får skabt sammenhængende naturområder både i den åbne natur og i de bebyggede områder. Vi har brug for sammenhængende store grønne vidder helt ind i vores bykerner, byområder og landsbyer.

Er et grønt levende baggårdsmiljø, en frodig altan, blomstrende fortovpasager eller parker og fællesarealer i byen lig med biodiversitet? Hvordan skal vi som fagpersoner håndtere, at der snart ikke findes en politiker eller meningsdanner, der ikke som udgangspunkt bruger ord som biodiversitetskriser, tab af natur eller miljøhensyn i deres skåltaler, samtidig med at der fortsat tales om "vækst", udvidelse af byer, produktionsfaciliteter samt intensiv arealanvendelse ude i det ganske land? Før jeg startede TagTomat, havde jeg ansvaret for at udarbejde kommuneplanen i Køge Kommune, og lur mig, om jeg ikke selv har været forfatter til et dokument eller fem, hvor ord som biodiversitet, naturpleje og borgerengagement er skrevet ind mellem linjerne.

Den rigtige biodiversitet

Da jeg startede TagTomat som firma i 2014, fik jeg ofte skudt i skoen fra fagfolk, der faktisk vidste noget om naturen, at jeg ikke måtte bruge ordet "biodiversitet". Fordi det, vi havde gang i, på ingen måde gjorde en forskel i forhold til den biodiversitetskriser, som den "rigtige natur" befandt sig i. Det var kun store naturgenopretningsprojekter m.m., der i en dansk kontekst måtte kaldes biodiversitetsfremmende, men en del har ændret sig siden. Ikke fordi jeg tror, at vores frøposer med blomster- og urtefrø fra hjemmehørende arter – brugt af kommuner i det ganske land – redder vandsalamanderen på Amager Fælled. Men jeg kan se, høre og oplever, at privatpersoner og politikere på tværs af de fleste

DEBAT

Af bybonde og arkitekt med mere
Mads Boserup Lauritsen,
TagTomat

politiske og sociale skel har fået ordet biodiversitet ind i deres vokabularium, og at debatten er blevet mere nuanceret. Ja den kan måske favne, at vi på en måde er ved at finde ud af, hvordan vi samtidig med et meget højt velfærdsniveau og intensiteten i vores arealanvendelse både i og omkring vores byer er ved at finde plads til naturen i vores hverdag. Men som Maria Reumert Gjerding, præsident i DN, skriver i vores seneste bog *Grow Like Tomorrow*, "I dag er sølle 0,5 % af naturområderne reelt og helhjertet givet til naturen". Så vi har meget arbejde foran os for at få skabt en rig og sammenhængende naturoplevelse med plads til alle arter i det ganske land.

Er plantekasser ved Torvehallerne i København biodiversitet?

Få politikerne og ikke mindst borgerne med

Min personlige interesse for det grønne blev skabt allerede fra barnsben af med lugning af køkkenhaven hos mine bedsteforældre på Langeland, dengang i 1980'erne da der stadig var læhegn mellem markerne. Jeg oplever, at vi i arbejdet med især skolehaver og formidlingsaktiviteter får børn og forældre med i snakken om, hvordan vi skaber biodiversitet. Det kan lyde næsten banalt, at der skal en workshop med hjemmerullede frøbomber eller små simple bihoteller af bambuspinde til for at få folk i tale. Men når vi bruger vores hænder sammen og ser, at vi kan gøre en lille forskel, så får vi øjnene op for det store billede. Jeg er

overbevist om, at den "store" forskel sker, når naturforvaltere, landskabsarkitekter og landets politikere får skabt sammenhængende naturområder både i den åbne natur og i de bebyggede områder. Vi har brug for sammenhængende store grønne vider helt ind i vores bykerner, byområder og landsbyer. Vi skal have private og offentlige aktører med, for naturen klarer det ikke alene, og selv det mindste borgerinitiativ ude i de enkelte byer gør en forskel.

Jeg drømmer om en fremtid, hvor forruden på bilen er fyldt med insekter om sommeren, hvor musvitter, pindsvin og andet småt vrirler mellem grenbunker og veteraniserede områder i parker, hvor spætten hakker i træerne på Assistens Kirkegård på Nørrebro, hvor der er store

sammenhængende naturområder i det ganske land, og hvor der samtidig er plads til landbrug, vindmøller og grøn vækst, så vi om 20-30 år har et velfungerende samfund, der ikke driver rovdrift på naturens ressourcer, men forstår, at vi skal arbejde regenerativt i vores hverdags føde- og vareproduktion.

Engang var der marker helt ind til gadekæret. Debatten om hjemmehørende arter den tager jeg gerne i et andet debatindlæg.

Fakta

Mads Boserup Lauritsen er uddannet arkitekt og driver fra hjertet af Nørrebro firmaet TagTomat, der blandt andet leverer skræddersyede frøposer til samarbejdspartnere og laver formidlings- og skolehaveaktiviteter for kommuner og andre aktører. Du kan downloade deres bøger gratis via hjemmesiden tagtomat.dk.

